

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 5P/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512200240
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Šuríková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2012:3512200240.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Elenou Šuríkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, t. č. umiestnený v S. S., Y. XX, T. I. T. D., v konaní zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov matky F. Š., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Č., I. Č.. XXX, t.č. na neznámom mieste a otca I. Š., nar. XX.XX.XXXX, občana Slovenskej republiky, bytom Č., R. XXXX, o nariadenie ústavnej starostlivosti taktó

rozhodol:

I. Súd nariaďuje ústavnú starostlivosť nad mal. Q. Š., rod. Š., nar. X.X.XXXX a umiestňuje maloletého s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia do S. S., Y.Č. XX, T. I. T. D..

II. Matka je p o v i n n á prispievať na výživu mal. Q. Š., nar. X.X.XXXX sumou 30 % zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré je povinná poukazovať vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet S. S., Y. XX, T. I. T. D..

III. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. Q. Š., nar. X.X.XXXX sumou 120,- eur mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré je povinný poukazovať vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet S. S., Y. XX, T. I. T. D..

IV. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 5P/247/2009-70 zo dňa 9.2.2011 v časti úpravy práv a povinností k maloletému Q..

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Pred začatím konania súd na základe podnetu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom nariadil uznesením 0PPOm/2/2011-12 zo dňa 10.03.2011 predbežné opatrenie, ktorým súd dočasne zveril maloletého Q. do starostlivosti S. S., Y.B. XX, T. I. T. D., pretože bolo potrebné okamžite riešiť výchovné prostredie maloletého Q. tak, aby nebolo naďalej ohrozené zdravie maloletého neadekvátnymi výchovnými zásahmi otca ako i ďalších členov rodiny. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že otec maloletého, ktorý mal maloletého v osobnej starostlivosti, mu spôsobil tržnú ranu na hlave. K zraneniu došlo tým, že otec maloletého sotil a maloletý spadol na radiátor. Takisto u maloletého boli zistené popáleniny od cigariet na oboch rukách. Otec výchovu a starostlivosť o maloletého zanedbával, a to i napriek upozorneniam zo strany školy.

Súd na základe podnetu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom a na základe dôkazov, ktoré osvedčili potrebu riešiť starostlivosť o maloletého Q. a zotrvanie v rodinnom prostredí, uznesením č. k. 5P/5/2012-23 zo dňa 16.01.2012 začal v súlade s § 81 ods. 1 Občianskeho

súdneho poriadku konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti nad mal. Q. Š., nar. XX.XX.XXXX a určenie vyživovacej povinnosti zo strany oboch rodičov.

Otec maloletého sa ku skutočnostiam uvedeným v podnete nevyjadril.

Matka sa nevyjadrila. Nachádza sa na neznámom mieste. V priebehu konania súd rozhodol, že sa matke budú doručovať listiny do spisu a v konaní pokračoval v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p., kedy súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, a preto súd pojednával v neprítomnosti matky, prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Kolízny opatrovník navrhol ponechať maloletého v ústavnej starostlivosti a navrhol súdu rozhodnúť o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletým.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca a kolízneho opatrovníka, oboznámil sa so správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom a Sociálnej poisťovne, Obce Č., č. k. uznesením 0PPOm/2/2011-12 zo dňa 10.03.2011, s lekárskymi správami, správou základnej školy, vyjadrenia ošetrojúcej lekárky I. Y. - U., fotografickými snímkami, obsahom spisu sp. zn. 5P/247/2009, ako aj s ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav :

Z obsahu rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/247/2009-70 zo dňa 09.02.2011 bolo zistené, že maloletý Q. bol zverený do osobnej starostlivosti otca a matke bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletého Q. sumou 50,-Eur mesačne počnúc 01.10.2009, nakoľko matka opustila spoločnú domácnosť.

Maloletý Q. Š. pochádza z partnerského vzťahu rodičom. Pred umiestnením do Detského domova žil v spoločnej domácnosti s otcom. Je žiakom základnej školy. Pri lekárskom vyšetrení boli zistené u maloletého zranenia, a to tržná rana na hlave a okrúhle jazvy na prstoch spôsobené cigaretou. Zranenia boli maloletému spôsobené otcom ako trest, že niečo nevedel. Z vyjadrenia MUDr. Y.- bolo zistené, že maloletý bol v starostlivosti otca. Nebýva často chorý. Otec sa o zdravotnom stave informoval asi 3-krát. Maloletý spolu so synom žili v slabých sociálnych podmienkach, matka rodinu opustila. Matka sa o syna nezaujímala. Pred zranením na temene hlavy, neboli u maloletého zistené nedostatky v starostlivosti, len asi pred polrokom jej anonym oznámil, že maloletý sa sám potuluje vonku.

Lekárskou správou ako aj fotografickými snímkami boli potvrdené zranenia maloletého. Ďalej z lekárskej správy vyplynulo, že v domácnosti žije nejaká pani M., ktorá varí a ktorú má maloletý rád, no aj N., ktorý ho tiež bije.

Zo správy Detského domova rodinného typu zo dňa 15.12.2011 vyplynulo, že maloletý je umiestnený v detskom domove od 09.03.2011 na základe nariadeného predbežného opatrenia. Od 01.08.2011 bol maloletý umiestnený v profesionálnej rodine a býva v rodinnom dome. Navštevuje X. ročník základnej školy. Školské výsledky maloletého sú slabé, pri učení potrebuje veľa pomoci zo strany dospelého, a preto mu bola pridelená osobná asistentka. V poslednom období je u maloletého pozorované zlepšenie správania, ako aj v predmete slovenský jazyk. Vzhľadom na výskyt problémového správania je maloletý v sledovaní internej psychologičky a detského psychiatra. Ďalej bolo zistené, že pre ďalší vývoj maloletého predstavuje hrozbu podozrenie, že bol fyzicky týraný a sexuálne zneužitý. Uvedené skutočnosti sú predmetom ďalšieho zisťovania. U Q. sa však vyskytlo neprirodzené sexuálne správanie voči kamarátovi umiestnenému v detskom domove, pričom naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania, no pre nedostatok veku nie je trestne zodpovedný. Otec o maloletého od poslednej návštevy v marci 2011 neprejavuje záujem. Rovnako ani matka od návštevy v júni 2011 neprejavuje o syna záujem a ani ho nekontaktuje.

Zo správy Detského domova rodinného typu zo dňa 19.06.2012 vyplynulo, že maloletý Q. je naďalej umiestnený v profesionálnej rodine a býva v rodinnom dome profesionálneho rodiča. Na hodinách školského vyučovania je integrovaný a s pomocou pridelenej osobnej asistentky sa mu darí ukončiť X. ročník základnej školy. Výsledky v škole sú však naďalej slabé, potrebuje pomoc dospelého, ale pri podávaní jasných a zrozumiteľných pokynov je možné pozorovať zastabilizované správanie na vyučovaní, i zlepšenie známok. V súčasnosti sa u neho nevyskytuje problémové správanie. Občas sa

vyskytne problém s pomočováním. Tento problém sa mu darí zvládať, ak mu je pripomínaná táto potreba v pravidelných časových intervaloch. Rodičia o maloletého neprejavujú záujem.

Zo správy Obce Č. boli zistené, že otec je nezamestnaný. V katastrálnom území Č. nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Dedičské konanie po matke otca maloletého ešte nebolo ukončené. Situácia v rodine sa zmenila, keď dňa 22.03.2011 zomrela stará matka maloletého, ktorá sa starala o domácnosť a úradne záležitosti. V rodinnom dome žijú v spoločnej domácnosti otec, starý otec Q. Š., nar. XX.XX.XXXX a strýko U. Š., nar. XX.XX.XXXX. Rodina po smrti starej matky žije v slabších sociálnych a finančných pomeroch. Voči obci majú za rok 2011 nevyporiadany dlh na daniach a poplatkoch.

Z výsluchu otca vyplynulo, že od momentu, keď mu zobrali syna, nikde nepracuje. Má živnosť v stavebnej činnosti, avšak živnosť nevykonáva. Hrá na automatoch. Jeho mesačný príjem je vo výške XXX,-Eur. Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom a Sociálnej poisťovne bolo zistené, že nie je poberateľom žiadnych príspevkov ani dávok pomoci v hmotnej núdzi ani štátnych sociálnych dávok. V poslednom období sa nenachádza v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 a ods. 3 písm. c) zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákona o rodine), náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Náhradnou starostlivosťou je ústavná starostlivosť.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 3 Zákona o rodine, ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 4 Zákona o rodine, súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 5 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa ustanovenia § 81 ods. 1 a 2 Zákona o rodine ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

V danom prípade, po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky podľa ustanovenia § 26 Zákona o rodine, že ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie

o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že právoplatný rozsudok môže byť zmenený. Musí však dôjsť k podstatnejšej zmene pomerov. Zmena pomerov odôvodňujúca nové rozhodnutie vo veci musí byť závažnejšieho rázu, musí ísť o dôsledok výraznejšej zmeny v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový podklad pre predchádzajúce rozhodnutie súdu. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záverom, že rodinné a výchovné prostredie, ktoré zabezpečoval otec maloletého a ktorému bol maloletý zverený, keď matka opustila spoločnú domácnosť, už nevytvára bezpečné zázemie pre maloletého Q.. Práve naopak došlo k tak závažnému ohrozeniu maloletého, ktoré viedlo k záverom súdu, že je potrebné nariadiť ústavnú starostlivosť nad maloletými Q.. Zákonnými podmienkami, na základe ktorých možno nariadiť ústavnú výchovu je, že výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená, rodičia nemôžu a ani nechcú zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Rodičia o maloletého Q. neprejavujú záujem, nekontaktujú sa so synom, ani sa o ňom neinformujú sa. Matka bola so synom naposledy v kontakte v marci 2011 a otec v júni 2011. Odvtedy syna nekontaktovali. Vzhľadom na to, že výchova maloletého je vážne narušená a v priebehu konania nebola ani zistená osoba, do starostlivosti ktorej by mohol byť maloletý zverený (Stará matka, ktorá najmä zabezpečovala starostlivosť o maloletého a celú rodinu, dňa 22.03.2011 zomrela. Iní členovia rodiny neprichádzajú do úvahy, pretože je tu odôvodnená obava, že voči maloletému budú aj naďalej používať nevhodné výchovné metódy.), nemohol súd uprednostniť pred nariadením ústavnej starostlivosti náhradnú osobnú starostlivosť alebo pestúnsku starostlivosť (§ 54 ods. 1 Zákona o rodine), pretože tieto sú určené na naplnenie úplne iného cieľa a nevedli by k náprave psychického stavu a vadného správania maloletého. Súd nariadil ústavnú starostlivosť bez toho, že by pristúpil pred jej nariadením k iným výchovným opatreniam (§ 54 ods. 4, § 37 ods. 2 Zákona o rodine), keďže narušenie výchovy maloletého prejavujúce sa v jeho vadnom správaní a u maloletého Q. boli zistené známky týrania a podozrenie na sexuálne zneužívanie, čo je však predmetom vyšetrovania. Maloletý vyžaduje neustálu pomoc dospeléj osoby a je v sledovaní internej psychologičky a detského psychiatra.

Neprejavovanie záujmu o maloletého zo strany rodičov preukazuje, že nie sú zatiaľ pripravení, či už finančne ale aj citovo niesť zodpovednosť za zdravý vývoj svojho dieťaťa. V danom prípade ide o výnimočné realizovanie príslušných ustanovení, kedy bolo potrebné maloletému dieťaťu zabezpečiť náhradnú starostlivosť vo forme ústavnej starostlivosti, nakoľko nikto z rodinných príslušníkov neprejavil záujem o prevzatie starostlivosti o maloleté dieťa a rozhodnutie o inom výchovnom opatrení, by nespĺnilo daný účel. Nariadením ústavnej starostlivosti vzťah medzi maloletým dieťaťom a rodičmi naďalej trvá. Rodičia sú len fakticky obmedzení pravidlami zariadenia ústavnej starostlivosti. Na základe vykonaných dokazovaní v súlade s ochranou práv maloletého dieťaťa, súd dospel k záveru, že momentálne najlepším riešením situácie, v ktorej sa maloletý Q. ocitol, je nariadenie ústavnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ustanovenia § 81 ods. 1 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Podľa ustanovenia § 81 ods. 2 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Je povinnosťou súdu určovať výšku výživného bez ohľadu na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, a to v minimálnom rozsahu, vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Vzhľadom ku skutočnosti, že sa vykonanými šetreniami nepodarilo zistiť majetkové a príjmové pomery matky maloletého dieťa, súd určil matke povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa sumou 30% zo sumy životného minima mesačne. U otca súd prihliadol na jeho možnosti a príjem, ktorý otec bohužiaľ míňa na automaty a nie pre svojho syna. Vyživovacia povinnosť bola určená s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Súd apeluje na rodičov, aby zmenil postoj k svojmu synovi a pristúpili zodpovedne k plneniu si rodičovských povinností.

Podľa § 55 ods. 1 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže

namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.